

ที่ นร ๑๒๐๖/๗/๕

สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรื้อคำสั่งมอบอำนาจ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
จำนวนมาก ที่ พม ๐๕๐๗/๑๑๔๘๑ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ส่วนที่ ๑๒๐๖/๖๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุแจ้งว่า สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ได้มีคำสั่งที่ ๑๐๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ จึงขอหารือว่า คำสั่งมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนฉบับดังกล่าวถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วหรือไม่ และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ จะต้องระบุหรือกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนไว้ในหนังสือหรือคำสั่งด้วยหรือไม่ และหนังสือที่อ้างถึง ๒ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีหนังสือแจ้งว่า เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจะนำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น จึงขอเชิญผู้แทนของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ เพื่อชี้แจงให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ขอเรียนว่า ได้นำข้อหาดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แล้ว เห็นควรแยกประเด็นการพิจารณาเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ กรณีตามคำสั่งสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ที่ ๑๐๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนในเขตพื้นที่จังหวัด โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วหรือไม่ นั้น

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้ว เห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ

หรือคำสั่ง...

หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะกรรมการรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกัน หรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา” ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวหมายความว่าถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการที่สร้างอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นได้ในส่วนราชการเดียวกัน หรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ได้ออกคำสั่งสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ที่ ๑๐๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดปฏิบัติราชการแทนในเรื่องต่างๆ ดังนี้

(๑) สั่งจ่ายเงินกองทุนผู้สูงอายุตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุอนุมัติ

(๒) ลงนามในฐานะผู้ให้กู้ยืมในสัญญากู้ยืมเงินกองทุนผู้สูงอายุและหนังสือค้ำประกันการกู้ยืมเงินกองทุนผู้สูงอายุประเภทการกู้ยืมเงินรายบุคคลและประเภทเงินกู้ยืมเป็นรายกลุ่มตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุอนุมัติ

(๓) ลงนามในฐานะผู้ให้เงินอุดหนุนในสัญญารับเงินอุดหนุนจากกองทุนผู้สูงอายุตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุอนุมัติ

แต่โดยที่สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ มิได้ระบุว่าอำนาจที่ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ ได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนตามคำสั่งฉบับดังกล่าวนั้นเป็นการดำเนินการตามบทบัญญัติใด จึงทำให้คำสั่งฉบับดังกล่าวขาดความชัดเจน แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณากฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ประกอบกับคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ ที่เข้าร่วมประชุมชี้แจงแล้วเห็นว่า การที่ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ ได้มอบอำนาจสั่งจ่ายเงินกองทุนผู้สูงอายุตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุอนุมัตินั้น เป็นการมอบอำนาจในการดำเนินการตามข้อ ๑๕ ของระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินการจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดว่า “ให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายสั่งจ่ายเงินกองทุน หลังจากได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารกองทุนแล้ว” ดังนั้น เมื่อข้อ ๑๕ ของระเบียบฉบับดังกล่าวได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย เป็นผู้ที่มีอำนาจในการสั่งจ่ายเงินกองทุนผู้สูงอายุแล้ว จึงเป็นกรณีที่ระเบียบได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่นแล้ว สำหรับการมอบอำนาจเรื่องการลงนามในฐานะผู้ให้กู้ยืมในสัญญากู้ยืมเงินกองทุนผู้สูงอายุและหนังสือค้ำประกันการกู้ยืมเงินกองทุนผู้สูงอายุประเภทการกู้ยืมเงินรายบุคคลและประเภทเงินกู้ยืมเป็นรายกลุ่ม และการลงนามในฐานะผู้ให้เงินอุดหนุนในสัญญารับเงินอุดหนุนจากกองทุนผู้สูงอายุ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนผู้สูงอายุอนุมัตินั้น โดยที่ในการจ่ายเงินออกจากกองทุนผู้สูงอายุนั้นควรจะต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินเก็บไว้ด้วย ดังนั้น การที่ข้อ ๑๕ ของระเบียบฯ ได้กำหนดให้ผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายสั่งจ่ายเงินกองทุนผู้สูงอายุ จึงมิได้หมายความถึง

การเป็นผู้ที่มีอำนาจในการลงนามเพื่อส่งจ่ายเงินกองทุนผู้สูงอายุเพียงอย่างเดียว แต่หมายความรวมถึงการเป็นผู้ที่มีอำนาจในการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นกระบวนการ เช่น การลงนามในฐานะผู้ให้กู้ยืมในสัญญากู้ยืมเงินกองทุนผู้สูงอายุและหนังสือคำประกันการกู้ยืมเงินกองทุนผู้สูงอายุ และการลงนามในฐานะผู้ให้เงินอุดหนุนในสัญญารับเงินอุดหนุนจากกองทุนผู้สูงอายุด้วย แต่อย่างไรก็ดี เมื่อข้อ ๑๕ ของระเบียบฯ ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่นแล้ว ดังนั้น การมอบอำนาจของผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ตามคำสั่งที่ ๑๐๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประเด็นที่ ๒ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ไม่มีส่วนราชการตามกฎหมายของ สท. ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ในกรณีนี้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ จะต้องระบุหรือกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจนั้น ตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น เช่น พัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์จังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดต่อไปไว้ในหนังสือหรือคำสั่งด้วยหรือไม่ นั้น

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้ว เห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกัน หรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา” และโดยที่มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น โดยผู้มอบอำนาจจะกำหนดให้ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อไป โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการใช้อำนาจนั้นไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่ในกรณีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจต่อไปให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดก็ได้” ซึ่งจากบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในการพิจารณาว่าจะมอบอำนาจในเรื่องใดให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ผู้มอบอำนาจจะต้องดำเนินการตรวจสอบอำนาจที่จะมอบก่อนว่าในเรื่องนั้นกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่สร้างอำนาจได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้หรือไม่ ซึ่งหากมีการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นก็ต้องดำเนินการตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี ฉบับนั้นๆ กำหนดไว้ แต่หากกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่สร้างอำนาจ มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นก็ต้องดำเนินการมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด ซึ่งเมื่อผู้มอบอำนาจได้มีหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดปฏิบัติราชการแทนแล้ว หากผู้มอบอำนาจนั้นมีความประสงค์ที่จะให้ผู้รับมอบอำนาจจากตนสามารถมอบอำนาจต่อไปอีกได้ ผู้มอบอำนาจจะต้องกำหนดให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจมอบอำนาจนั้นให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อไปไว้ในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจด้วย หากไม่ได้กำหนดให้มอบอำนาจต่อให้ผู้รับมอบอำนาจก็ไม่อาจมอบอำนาจต่อให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นได้ แต่ในกรณีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อไปให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นอย่างอื่นก็ได้ และโดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การมอบอำนาจต่อของผู้ว่าราชการจังหวัดไว้ในมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดว่า “ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น

(๒) นอกจากกรณีตาม (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้”

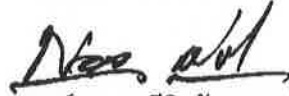
ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบังคับว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจมาจากผู้ดำรงตำแหน่งใดแล้ว แม้ไว้ในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวจะมีได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดไว้ก็ตาม ผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) กำหนดแล้วแต่กรณี กล่าวคือ (๑) ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากส่วนราชการที่มีส่วนราชการตามกฎหมายของส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปยังหัวหน้าส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าวให้เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน และ (๒) ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากส่วนราชการที่ไม่มีส่วนราชการตามกฎหมายของส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถใช้ดุลยพินิจในการที่จะมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนต่อไปได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงตามที่หาหรือว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ มีความประสงค์จะมอบอำนาจการบริหารราชการที่อยู่ในอำนาจของตนในจังหวัดต่างๆ ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด และต้องการที่จะกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น เช่น พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ก่อนที่จะมอบอำนาจผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ จึงต้องพิจารณาก่อนว่าจะดำเนินการมอบอำนาจในเรื่องใด และในเรื่องนั้นกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่สร้างอำนาจได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้หรือไม่ ซึ่งหากมีการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ ก็ต้องดำเนินการตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่สร้างอำนาจฉบับนั้นๆ กำหนดไว้ แต่หากกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่สร้างอำนาจ มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นการอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่อง

การมอบอำนาจไว้ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ ก็ต้องดำเนินการมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด ซึ่งในกรณีที่ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ ได้มอบอำนาจในเรื่องใดให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว แม้ว่าในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ จะมีได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดไว้ก็ตาม ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจก็มีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวกำหนดเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี โดยที่สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ เป็นส่วนราชการที่ไม่มีส่วนราชการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กฯ ผู้ว่าราชการจังหวัด จึงต้องใช้ดุลยพินิจของตนในการที่จะมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด (พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด) เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนตนต่อไปได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ตามที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อาจ ตริกิจวัฒนากุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๘๑

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐